

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.622 van 3 april 2009
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Rwandese nationaliteit te zijn, op 18 juni 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 23 november 2007 houdende de weigering van de afgifte van een visum, aan verzoeker ter kennis gebracht op 19 mei 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE SCHUTTER, die loco advocaat Ch. NTAMPAKA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Rwandese nationaliteit te zijn.

Verzoeker dient een visumaanvraag in op 12 oktober 2007 teneinde in toepassing van artikel 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zijn tante te vervoegen.

Op 23 november 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing houdende de weigering van de afgifte van een visum. Deze beslissing wordt aan

verzoeker op 19 mei 2008 ter kennis gebracht en maakt in de onderhavige zaak de bestreden beslissing uit, die volgt wordt gemotiveerd:

"(...)

Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van artikel 40 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat het recht op gezinshereniging onder artikel 40 kan geopend worden (voor) bloedverwanten in opgaande of neergaande lijn en niet voor collaterale verwanten.

Overwegende dat A.H. de neef is van K. M. (...) en er dus geen sprake is van een opgaande of neergaande bloedverwantschap.

Bijgevolg kan er niet voldaan worden aan de wettelijke vereisten om (een) visum gezinshereniging toe te kennen.

Bijgevolg wordt het visum geweigerd. (...)"

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek van beide partijen om de andere partij gerechtskosten op te leggen, wordt om die reden verworpen.

3. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij merkt op dat verzoeker geboren is te Goma op 15 juli 1994 en derhalve minderjarig is. De verwerende partij stelt dat de vordering tot nietigverklaring ingesteld door een minderjarige onontvankelijk is, waardoor het beroep derhalve onontvankelijk is.

In zijn repliekmemoirie stelt verzoeker dienaangaande dat de rechtspraak dit principe heeft verijnd en verwijst hij naar een arrest van de Raad van State waarin aanvaard wordt dat een dertienjarige het onderscheidingsvermogen heeft om een beroep in te stellen tegen een bevel om het grondgebied te verlaten, dat ten aanzien van hem werd genomen. In casu behoudt verzoeker zich het recht voor om met zijn gezin samen te leven. Verzoeker merkt ook nog op dat de weigering van afgifte van een visum aan hem werd ter kennis gebracht en niet aan zijn voogd.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat in casu niet betwist wordt dat verzoeker minderjarig is. Terecht stelt de verzoeker dat de rechtspraak het principe dat een minderjarige handelingsonbekwaam is en dus niet zelf een beroep kan instellen, heeft verijnd. Zo wordt aanvaard dat de minderjarige die het vereiste onderscheidingsvermogen bezit, bekwaam is om alleen in rechte op te treden inzake beroepen die strikt persoonlijke rechten betreffen. In casu dient echter te worden vastgesteld dat zowel uit het inleidend verzoekschrift van verzoeker, evenals uit de door hem bijgebrachte stukken blijkt dat zijn grootmoeder door de rechtbank van Cotonou op 27 september 2007 alsnog als zijn voogd werd aangeduid. Het gegeven dat verzoeker op 27 september 2007 nog onder voogdij van zijn grootmoeder werd gesteld door de rechtbank staat haaks op verzoekers bewering dat hij over het vereiste onderscheidingsvermogen beschikt. Aldus is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van oordeel dat verzoeker niet bekwaam is om in eigen naam een beroep in te stellen. Het beroep diende dan ook ingesteld te worden door zijn voogd, in deze de grootmoeder die het gezag uitoefent over de persoon van de minderjarige. Het gegeven dat de bestreden beslissing niet aan zijn voogd werd betekend, doch wel aan de minderjarige doet geen afbreuk aan het voorafgaande.

Het beroep is niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie april tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.